

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 56/2018
25.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела принуда у покушају у саизвршилаштву из члана 135. став 4. у вези става 1. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 204/17 од 13.09.2017. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду 12К 3813/10 од 21.11.2016. године и К 3813/10-Кв 3988/16 од 21.12.2016. године, у седници већа одржаној 25.01.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 204/17 од 13.09.2017. године и **УТВРЂУЈЕ** да су правноснажним решењима Вишег суда у Београду 12К 3813/10 од 21.11.2016. године и К 3813/10-Кв 3988/16 од 21.12.2016. године учињене повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду 12К 3813/10 од 21.11.2016. године, досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 140.062,50 динара, браниоцу по службеној дужности, адвокату Светлани Бобић, те је одређено да ће се наведени износ исплатити из буџетских средстава суда, на текући рачун браниоца окривљеног, адвоката Светлане Бобић, ближе назначен у изреци наведеног решења, у року до 60 дана од дана правноснажности наведеног решења.

Решењем Вишег суда у Београду К 3813/10-Кв 3988/16 од 21.12.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног ББ и окривљеног ВВ, адвоката Светлане Бобић од 05.12.2016. године, изјављена против решења Вишег суда у Београду 12К 3813/10 од 21.11.2016. године.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 204/17 од 13.09.2017. године, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде закона из члана 439. тачка

2) ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката – тарифни број 4. став 2. и тарифни број 79. став 1., са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног ББ и окривљеног ВВ, адвокату Светлани Бобић, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости Ктз 204/17 од 13.09.2017. године, најпре указује да су побијана правноснажна решења донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Наиме, по налажењу овог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су нижестепени судови, дајући у образложењу побијаних решења разлоге у погледу одлучне чињенице, због чега браниоцу по службеној дужности нису признати трошкови на име извршеног увида у списе предмета дана 26.02.2016. године, 29.02.2016. године и 11.03.2016. године - исте разлоге учинили нејасним и у знатној мери противречним, на тај начин што је Виши суд у Београду у образложењу побијаног првостепеног решења навео да су у конкретном случају, браниоцу по службеној дужности, признати трошкови на име извршеног увида у списе предмета од дана 25.02.2016. године, јер је један увид у списе предмета био довољан и неопходан за вођење кривичног поступка, а да истој нису признати трошкови који се односе на увид и разматрање списка предмета од дана 26.02.2016, 29.02.2016. и 11.03.2016. године, из разлога што наведена радња није била предузета у сврху одбране окривљених, док је у образложењу другостепеног решења којим је првостепено решење потврђено, суд навео да трошкови кривичног поступка на име извршеног увида и разматрања списка предмета од дана 26.02.2016, 29.02.2016. и 11.03.2016. године, нису били нужни и неопходни за адекватно заступање окривљених, будући да је увид и разматрање предмета, радња која је неопходна да би бранилац уопште могао да пружи адекватну одбрану и да заступа окривљеног у току поступка, па су трошкови за те радње, према ставу суда, инкорпорисани у трошкове за остале радње, које је бранилац након увида и разматрања списка предмета предузео, а за које радње су трошкови признати. С тим у вези, основано Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује и то да уколико се прихвати став суда да су трошкови за увид и разматрање списка предмета инкорпорисани у трошкове за остале радње, онда адвокату Светлани Бобић не би требало доделити трошкове ни за тај један извршен увид у списе предмета, јер у том случају, према ставу нижестепеног суда, адвокату уопште не

би припадали трошкови на име накнаде за увид и разматрање списка предмета, без обзира на број предузетих радњи.

На изнети начин, по оцени Врховног касационог суда, нижестепени суд је разлоге у погледу непризнавања трошкова на име увида и разматрања списка предмета извршеног од стране браниоца окривљених дана 26.02.2016., 29.02.2016. и 11.03.2016. године, учинио нејасним и у знатној мери противречним, и на тај начин учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред наведеног, основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме, да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер део захтева браниоца окривљеног, у коме иста тражи накнаду трошкова насталих за састављање жалбе изјављене на решење о трошковима поступка, није прихватио.

Наиме, Виши суд у Београду је првостепеним решењем 12К 3813/10 од 21.11.2016. године, досудио трошкове кривичног поступка у износу од 140.062,50 динара, браниоцу по службеној дужности, адвокату Светлани Бобић, не признајући том приликом трошкове браниоца за састављање жалбе на решење о накнади трошкова браниоцу од 04.03.2016.године, са образложењем да се наведени трошкови не односе на награду и нужне издатке које је бранилац имала поводом одбране окривљених, те да наведена радња није предузета у сврху одбране окривљених, односно да није била нужна и неопходна за вођење кривичног поступка. Наведено решење је потврђено другостепеним решењем тог суда 12К 3813/10-Кв 3988/16 од 21.12.2016. године.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Београду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП, наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7. прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца. Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50% од награде из тарифног броја 1, за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, тарифним бројем 5, у ставу 1. наведене тарифе, прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1, увећана за 100%. Дакле, награда за састављање жалбе на решење о трошковима поступка није предвиђена тарифним бројем 5, став 1. и 2. већ се ова жалба има третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку, сходно ставу 2. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада 50% награде из тарифног броја 1.

Имајући у виду наведено Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио награду и нужне издатке браниоцу по службеној дужности, за састављање жалбе на решење о трошковима кривичног поступка.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, као основан, у погледу напред изложених повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 441. став 4. ЗКП, учињених побијаним првонајним решењима Вишег суда у Београду, међутим с обзиром да је у конкретном случају кривични поступак још у току, тј. да није правноснажно окончан, то је овај суд само утврдио постојање наведених повреда закона, не дирајући у правноснажна решења, посебно имајући у виду да би у зависности од исхода кривичног поступка, уколико би окривљени били правноснажно осуђени, предметни захтев био на штету окривљених.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП у вези са чланом 493. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић